

Jeseníček

42. ročník

DEN
MATEK

2. KVĚTNOVÁ NEDĚLE

Číslo 20/2016-2017

PANÍ NUDA

Pohádkové divadlo Řimbaba Plzeň není třeba žákům naší školy představovat. Každým rokem k nám přijíždějí jeho herci, aby dětem ze školní družiny zahráli některé ze svých představení. Ve čtvrtek **27. dubna** si pro děti připravili hru Paní Nuda, v níž znovu ožil známý příběh o Jeníčkovi, Mařence a perníkové chaloupce. Nechyběly při tom ani písničky s tancováním, takže se nikdo nenudil ani náhodou a samotná paní Nuda se nakonec stala paní Veselou. Sehrané herecké trio tak opět přispělo k naší dobré náladě.

KŘIVOKLÁTSKÁ SOVIČKA

Ve čtvrtek **27. dubna** se v Křivoklátě konal první ročník přírodovědné a dovednostní soutěže Křivoklátská sovička, kterou pořádaly Lesy ČR Křivoklát. Zúčastnit se jí mohla čtyřčlenná družstva dvou věkových kategorií – mladší: 1. – 6. třída, starší: 7. – 9. třída. Křivoklátská sovička je jakýmsi pokračováním dřívější soutěže „Zelená stezka - Zlatý list“, a tak na ní nemohla chybět ani naše jesenická výprava s paní učitelkou Valešovou.

Do Křivoklátu jsme přijeli vlakem. Na místě se nás ujali pořadatelé a mohlo se začít. Měli jsme štěstí, že jsme startovali jako první. Soutěž probíhala formou lesní stezky a řeknu vám, nebyl to žádný med! To jsme poznali hned při prvním úkolu na jednom z deseti stanovišť (viz výsledky družstev). Vlastně nám připadala tak obtížná, že jsme se vůbec neumístili na předních pozicích, jak jsme se později dozvěděli. Přesto nás Křivoklátská sovička nezklamala a těšíme se na její druhý ročník.

Napsala Veronika Končková, VIII. třída

MLADŠÍ KATEGORIE

DRUŽSTVO	PADÁK	MÁŠ SPRÁVNÝ ODHAD?	ÚTĚK LESEM	ORIENTACE V TERÉNU	POZOROVATELNA	KVETOU KOLEM NÁS	JAK PŘEŽÍT V LESE	ŠIKOVNÝ DŘEVORUBEC	CO TO SLYŠÍŠ?	ŘEKNI, CO VÍŠ	BODY	MÍSTO
	JESENICE - I	5	7	5	5	10	4,5	8	6,5	9,5	8	68,5
Markéta Laubrová, Matěj Louženský, Dominik Prchal, Tomáš Spurný.												
JESENICE - II	8	6,5	7	3,5	10	3,5	7	5	8,5	5,5	64,5	17.
Eliška Machová, Natálie Mottlová, Tereza Procházková, Jan Trpák.												

STARŠÍ KATEGORIE

DRUŽSTVO	ŠIKOVNÝ DŘEVORUBEC	MÁŠ SPRÁVNÝ ODHAD?	ÚTĚK LESEM	ORIENTACE V TERÉNU	POZOROVATELNA	KVETOU KOLEM NÁS	JAK PŘEŽÍT V LESE	PADÁK	CO TO SLYŠÍŠ?	ŘEKNI, CO VÍŠ	BODY	MÍSTO
	JESENICE	8	6	8	6	8	7	9	6	4	6	68
Veronika Končerková, Julie Rácová, Daniel Mottl.												

KMD V DIVADLE METRO

Další akcí Klubu mladého diváka ZŠ Jesenice byl výlet do pražského divadla Metro v úterý **9. května 2017**. Jeli jsme autobusem v doprovodu pana učitele Koníře, paní učitelky Konířové a paní učitelky Hružové.

Divadlo Metro je takzvané černé divadlo. Představení, na které jsme se všichni těšili, mělo název N@ výletě v iSvětě a opíralo se o skvělou pantomimu a zajímavé světelné efekty. Mně osobně se velmi líbilo a jsem přesvědčen, že ostatním také. Přestože prostředí divadla nebylo obřích rozměrů, působilo velice přívětivě.

Když představení skončilo, herci nás vybízeli, abychom si to šli také vyzkoušet. Svou nabídku opakovali, a tak jsem si řekl, že to tedy zkusím (jako jediný z naší školy). Jenže řada byla moc dlouhá a na mě se nakonec nedostalo. Když z pódia odešli žáci, herci vybízeli ještě učitele. Pan učitel Koníř, zástupce paní ředitelky, nebojácně vstal a šel. Musím uznat, že svou šikovností všechny oslnil.

Z divadla jsme se odebrali na Václavské náměstí a dostali rozchod. Pochopitelně toho každý využil a šel se někam najíst, anebo (jako holky) navštívil nějaký obchod s oblečením. Když jsme se pak znovu sešli, přesunuli jsme se k autobusu, kde už na nás čekal pan řidič. Usadili jsme se a bezpečně dojeli domů.

Napsal Josef Kougl, IX. třída

MILADÝ ZAHŘÁDKÁŘ

Ve středu **10. května** proběhla v Rakovníku soutěž Mladý zahrádkář. Oproti původním předpokladům se konala v Domě dětí a mládeže, a to kvůli chladnému počasí. Soutěže se zúčastnila i naše jedenáctičlenná skupina pod dohledem paní učitelky Knappové.

Vše začalo srazem na železniční stanici a odjezdem vlaku v 7:25. Hned z nádraží jsme zamířili do Botanické zahrady SZEŠ Rakovník, kde jsme se zapsali a vyslechli si obvyklý

proslov před začátkem soutěže. Ta se skládala ze dvou částí. První část obstaral test složený ze 40 otázek s výběrem ze čtyř odpovědí, druhá část se skládala z poznávačky 20 rostlin. Celkem bylo možno získat až 80 bodů (poznávačka: 1 rostlina = 2 body, test: 1 otázka = 1 bod).

Po skončení soutěže jsme využili možnost zúčastnit se ještě doprovodného programu na téma Masožravé rostliny. Když i ten skončil, dozvěděli jsme se konečné výsledky Ml. zahrádkáře.

Z naší skupiny se nejlépe umístila Veronika Končecová z 8. třídy, a to na výborném 3. místě (mohla být dokonce druhá, ale bohužel se nedostavila na rozstřel). Následoval krátký rozhod, poté odchod na vlakové nádraží a nástup do vlaku směřujícího do Jesenice. Soutěž se mi velmi líbila a těším se na její další ročník.

Napsal Tomáš Tran, VII. třída

MLADŠÍ KATEGORIE

SOUTĚŽÍCÍ	TEST	POZNÁVAČKA	BODY	UMÍSTĚNÍ
Markéta Laubrová	15	21	36	4.
Martina Laubrová	18	11	29	9. – 10.
Barbora Koudelová	15	12	27	11.
Dominik Prchal	16	10	26	12.
Vlasta Rácová	17	8	25	13. – 14.
Matěj Louženský	9	16	25	13. – 14.
Tereza Kejlová	12	10	22	16. – 17.
V mladší kategorii soutěžilo 18 žáků.				

STARŠÍ KATEGORIE

SOUTĚŽÍCÍ	TEST	POZNÁVAČKA	BODY	UMÍSTĚNÍ
Veronika Končecová	20	25	45	3.
Julie Rácová	20	24	44	4. – 5.
Tomáš Tran	18	13	31	14.
Matěj Růžička	14	8	22	22.
Ve starší kategorii soutěžilo 22 žáků.				

PŘÍBĚH K ZAMYŠLENÍ: MOUDRÝ TESAŘ

Dva bratři, kteří žili v blízkém sousedství, se pohádali. Po letech, kdy si vzájemně pomáhali a dělili se o vše potřebné, to byl jejich první vážný konflikt. A přitom šlo jen o nedorozumění, z něhož se vyvinula hádka a poté týdny ticha.

Jednoho rána někdo zaklepal na dveře staršího bratra. Za dveřmi stál muž s tesařským náradím. „Hledám nějakou práci. Nemáš něco, s čím bych mohl pomoci?“ zeptal se.

„Ano, mám pro tebe práci,“ odpověděl bratr. „Hled’ na ten potok, co teče dole u farmy mého souseda. Vlastně tam bydlí můj bratr. Ještě před týdnem byla na tom místě louka, jenže on pak uvolnil hráz a teď tudy protéká potok. Možná to udělal, aby mě naštvál, ale já mu ukážu. Chci, abys mi z této hromady dříví postavil vysoký plot, abych se na to nemusel dívat.“

Starší bratr pak odjel na celý den do města. Tesař mezitím tvrdě pracoval: vyměřoval, řezal a zatloukal. Když se farmář při západu slunce vrátil, tesař právě skončil. K velkému překvapení tam však nestál plot, ale most, který spojoval oba břehy širokého potoka. Soused, farmářův mladší bratr, ho přecházel s nataženou rukou: „Jsi opravdu dobrý, brácho, když jsi nechal postavit most po tom všem, co jsem ti řekl a udělal.“

Sourozenci se sešli uprostřed mostu a podali si ruce. Když se obrátili, tesař sbíral své náradí do brašny. „Počkej, zůstaň ještě několik dní, máme pro tebe další práci,“ přemlouvali tesaře. „Rád bych zůstal,“ odpověděl on, „ale musím postavit ještě hodně takových mostů.“

SERIÁL: OSVĚTIM - KONEČNÁ STANICE

Díl 16. Velitelé Osvětimi

Závěrečný díl našeho vyprávění o Osvětimi věnujeme těm, kteří měli hladké fungování vyhlazovacího komplexu na starosti – velitelům.

Po dobu existence tábora v letech 1940 – 45 se v jeho čele vystřídal tři esesáci.

Bezpochyby nejznámější postavou byl první velitel – **Rudolf Höss (1900 – 1947)**. Na první pohled by nikdo neřekl, že tento středně vysoký muž s pravidelnými rysy a tmavými vlasy byl odpovědný za surové zacházení s vězni, jejich týrání i za zprovoznění plynových komor. I vězni na něj vzpomínali jako na klidného muže, který se dokonale ovládal a kterého by si na ulici nevšimli. K vedení koncentračního tábora měl však ty nejlepší předpoklady. Od dětství nebyl schopen jakýchkoli hlubších citů, byl uzavřený do sebe, vyznačoval se naprostou poslušností a bezmeznou oddaností autoritě.

Do NSDAP vstoupil již v r. 1922 (členské číslo 3240) a po 12 letech také do SS. Od r. 1934 působil jako dozorce v Dachau a o dva roky později byl převelen do Sachsenhausenu. Zde byl od r. 1938 až do r. 1940 zástupcem velitele.

Velitelem Osvětimi byl Höss jmenován 4. května 1940. Svou funkci vykonával až do podzimu 1943, kdy odešel pracovat do Berlína do úřadu správy koncentračních táborů. Do Osvětimi se pak vrátil v květnu 1944 jako hlavní velitel posádky SS.

Po válce se až do března 1946 skrýval pod falešným jménem na statku poblíž Flensburgu. Zde byl vypátrán britskou vojenskou policií a vydán do Polska. V Krakově byl shledán vinným z vraždy více než 2,5 milionů lidí a odsouzen k trestu smrti. Rozsudek byl vykonán na místě Hösových zločinů – v táboře Osvětim I. – 16. dubna 1947.

V době pobytu v polském vězení Rudolf Höss sepsal paměti. Jedná se o chladně nevzrušené záznamy o procesu masového vraždění. Höss se popisuje jako člověk ze solidní měšťanské rodiny, který byl odmalička vedený k pořádku, disciplíně, poslušnosti a zbožnosti, jako člověk milující zvířata, přírodu a svou rodinu. Zároveň však přiznává, že byl ve službě horlivý a ochotný vykonat i nejneldstější rozkaz nadřízených, neboť mu prý nepříslušelo o rozkazu pochybovat. Na něm bylo „pouze“ rozkaz vykonat.

Osudy Rudolfa Hösse zpracoval ve svém románu „*Smrt je mým řemeslem*“ Robert Merle.

V listopadu 1943 nahradil Hösse ve funkci velitele **Arthur Liebehenschel (1901 – 1948)**, původním povoláním administrativní úředník. Do SS vstoupil v roce 1932 a v letech 1940 – 1943 působil jako hlavní inspektor koncentračních táborů. V čele Osvětimi stál až do května 1944, kdy byl převelen do Majdanku, kde vykonával stejnou funkci.

Po válce byl v Krakově odsouzen k trestu smrti a v lednu 1948 popraven.

Posledním velitelem „největší továrny na smrt“ byl **Richard Baer (1911 – 1963)**, původně cukrář. Svou nacistickou kariéru zahájil v roce 1929 vstupem do SA a o 4 roky později se stal členem SS. V letech 1942 – 43 působil jako zástupce velitele tábora v Neuengamme.

Do Osvětimi přišel v květnu 1944 a setrval zde až do evakuace tábora v lednu 1945.

Po válce dlouhých 15 let unikal zatčení; dopaden byl až v r. 1960. Od června 1961 pobýval ve vyšetřovací vazbě ve Frankfurtu nad Mohanem, kde, aniž došlo k procesu, v roce 1963 zemřel.

Osudy osvětimských velitelů uzavíráme náš seriál o největším vyhlazovacím táboře. Doufáme, že jste jednotlivé díly četli se zájmem a že jste v nich také našli poučení.

Určitě si myslíte, že z hrůzných událostí holocaustu se lidé dostatečně poučili a podobné tragédie už nikdy nedopustí. Na to ale nelze spoléhat. Onehdy byli cílem pronásledování Židé, v budoucnu to mohou být jiní. Jak napsal v závěru svých vzpomínek na Terezín „Tři roky v předpekli“ Carlo Ross: Kdo to bude příště? Malí, tlustí, zrzaví, šilhaví či jiní? Vždyť najít někoho, kdo se nějakým způsobem odlišuje, je tak snadné.

Každý z nás však může přispět k tomu, aby se podobné události už nikdy neopakovaly.

Redakce Jeseníčku uvítá jakékoli komentáře, hodnocení seriálu. Nejzajímavější příspěvky uveřejní v některém z následujících čísel.

Pokud máte tip na nějaké zajímavé téma, o kterém byste se rádi dozvěděli více, napište nám!

Seriál pro čtenáře Jeseníčku připravila Mgr. Petra Hružová

POČETNÍ HRÍČKA ANEBO TELEFONNÍ ČÍSLO PROZRADÍ TVŮJ VĚK

- 1) Vybav si poslední číslici svého telefonního čísla
- 2) Vynásob tuto číslici dvěma
- 3) Připočti 5
- 4) Výsledek vynásob padesáti
- 5) Připočti 1767
- 6) Nyní odečti rok svého narození

ZÁVĚR:

Výsledkem je trojmístné číslo, kde první číslice je poslední číslicí tvého telefonního čísla a zbylé dvojčíslí prozradí tvůj věk dosažený v tomto roce.

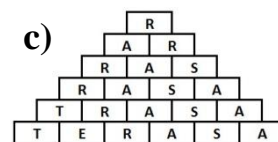
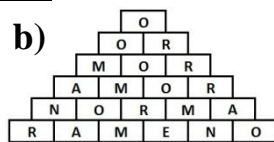
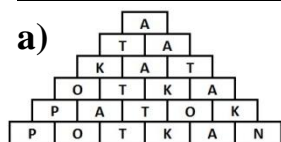

ČTENÁŘSKÁ SOUŘEŽ JESENÍČKU

ŘEŠENÍ HÁDANEK Z ČÍSLA 19/2016-2017:

1.- PYRAMIDY SLOV

2.- NAJDI PĚT ROZDÍLŮ

1/Účes, 2/ponožka, 3/prut na opékání, 4/kouř, 5/plamen.

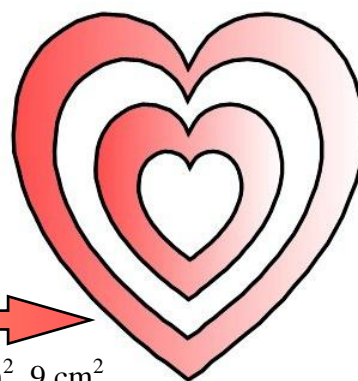
3.- SKRÝVAČKY: GEOMETRICKÁ TĚLESA

1/Krychle, 2/válec, 3/koule, 4/jehlan, 5/kužel.

4.- RÉBUS Škola (Š kol A)

1) SRDÍČKA

Petr přes sebe přeložil čtyři papírová srdíčka s obsahy 1 cm^2 , 4 cm^2 , 9 cm^2 a 16 m^2 . Urči obsah viditelných (tmavších) částí.

/Matematický klokan 2016-2017, Kadet/

2) POCHYBNÝ ÚNOS

„Jak se to tedy stalo, pane Froste?“ zeptal se inspektor Perner muže, který byl předevčírem večer unesen, ale po zaplacení 50 000 dolarů byl propuštěn na svobodu.

„No, zrovna jsem šel po ulici, když vedle mě zastavilo auto. Nějaký muž v autě se mě zeptal na cestu. Já mu odpovídal. V tu chvíli se otevřely dveře a někdo mě chytil a vtáhl dovnitř. Tam na mě nějaký muž – měl bradku a černé sako – začal stříkat nějaký uspávací plyn. Zakrátko jsem usnul.

Probudil jsem se až v jakési místnosti bez oken. Byly tam ocelové dveře, které nešly otevřít. Poslouchal jsem u dveří, jak si moji únoscí povídají. Jeden řekl, že se odtud nemůžu dostat, protože dveře jsou zamčené a navíc jsou zapřené pevným trámem. Druhý pak oznámil, že už přijelo nějaké auto, že to půjde zkontrolovat. Za chvíli se vrátil s tím, že už má peníze a že se mi půjde věnovat. Naštěstí byla v místnosti židle. Vzal jsem ji a stoupl si vedle dveří tak, aby mě po otevření kryly. Když ten chlap vstoupil, praštil jsem ho tou židlí, ale asi ne dostatečně, protože se ohnal a udeřil mě do spánku. Ještě tu mám modřinu. Když jsem se probudil, ležel jsem před domkem mé sestry, která vydala peníze na mou záchranu. To jsem se dozvěděl až později.“

„A víte, pane Froste, že čísla bankovek, která byla použita na vaši záchranu, jsou evidována a budou kontrolována v bankách, obchodech a skoro všech nákupních střediscích?“ zeptal se inspektor. „Zdá se mi totiž, že jste se dva dny někde skrýval a vzal si za to 50 000 od své sestry, od které jste už jinak peníze nedokázal dostat. Jen se divím, že je za vás dala, už má s vámi hodně špatných zkušeností. Raději je vraťte, stejně to nebylo dobře vymyšleno a dokázali bychom vám to.“

Co si Frost vymyslel špatně?

SOUTĚŽNÍ KUPON	
JMÉNO	
TŘÍDA	